

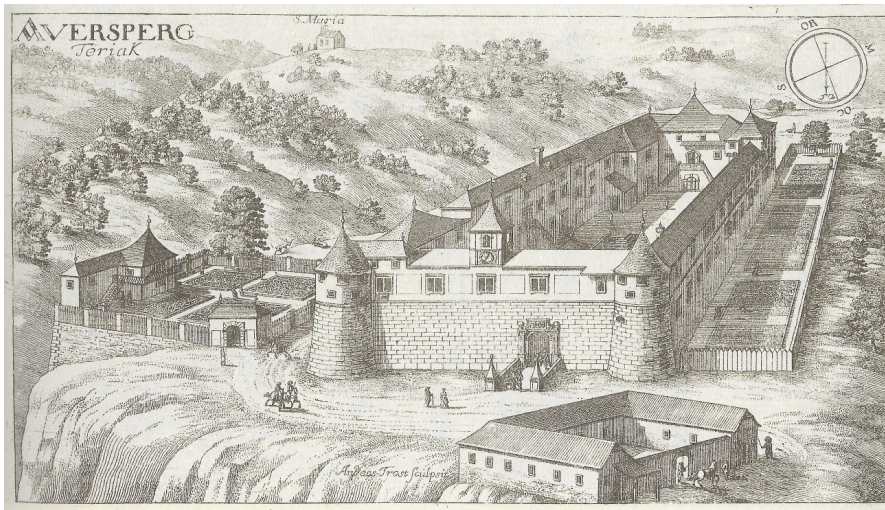

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 2, letnik XXIV.

april 2025

Vsebina

<i>mag. Janja Ravnikar:</i>	Izvedba CIOFF® Council sestanka prvič v Sloveniji	3
<i>Bianka Colarič:</i>	Etno frizure sveta 2024	5
<i>Ema Kovač:</i>	AFS France Marolt na Kubi	6
<i>Žiga Pavlič:</i>	Kranjski furmani na Poljskem	7
<i>Rado Čuk:</i>	Oktet Deseti brat	9
<i>Foto: Janez Eržen:</i>	Vem za deželo lepo in belo ... Folklorno popotovanje dr. Bruna Ravnikarja	12

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Jezerska cesta 41
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavna urednica
član
član

mag. Janja Ravnikar
Božidar Fabjan
Štefan Huzjan

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Stari Turjaški grad. Valvasor: Slava Vojvodine Kranjske.

Izvedba CIOFF® Council sestanka prvič v Sloveniji

V ZLTSS smo, prvič v Sloveniji, med 21. 3. in 28. 3. 2025 v Ljubljani gostili sestanek Upravnega odbora (*Council*) in Festivalske komisije CIOFF®. Prisotnih je bilo 18 udeležencev s celega sveta: Kanade, Hrvaške, Belgije, Švice, Paname, Benina, Francije, Romunije, Kolumbije, Indije, Nemčije, Mehike, Čila, Italije in Slovenije. Udeleženci so bili nastanjeni v City hotelu v Ljubljani. Člani ožjega Upravnega odbora (ExCo) so prispeli v Slovenijo že v petek, 21. marca, ko smo jih s svojimi lastnimi prevozi in na svoje stroške vozili z Brnika v Ljubljano, prav tako naslednji dan ostale goste in prav tako zadnji dan ob povratku na letališče. V soboto je imel ExCo že delovne sestanke, zvečer pa so se nam vsi gosti pridružili v Centru kulture Španski borci v Ljubljani, kjer smo izvedli spominski koncert, posvečen dr. Brunu Ravnikarju in njegovemu velikemu folklornemu delu z naslovom »Vem za deželo lepo in belo ...«. Častna pokroviteljica koncerta je bila predsednica Republike Slovenije, dr. Nataša Pirc Musar, njen soprog, dr. Aleš Musar, je imel v njenem imenu kot slavnostni govornik ob tej priliki govor. Koncerta se je udeležil tudi predstavnik Ministrstva za kulturo dr. Marko Sraka. V spomin na dr. Ravnikarja je z njegovimi glasbeno-koreografskimi deli nastopilo šest folklornih skupin, in sicer: FS Emona, FS ŽKUD Tine Rožanc, FS ŽKUD Tine Rožanc veterani, vse tri iz Ljubljane, MFS Ivan Navratil iz Metlike, FS Sava iz Kranja in AFS Študent iz Maribora, nastopili so tudi Kranjski furmani, vsega skupaj je bilo preko 200 nastopajočih. Koncert je bil uspešen, pohvalili so ga tudi prisotni CIOFF® gostje, mnogo njih je direktorjev različnih CIOFF® folklornih festivalov po svetu. Po koncertu smo v župnišću Pravoslavne cerkve sv. Cirila in Metoda v Ljubljani organizirali skupno večerjo tipične slovenske kuhinje in druženje vseh nastopajočih in naših gostov. Za CIOFF® goste smo v času večerje organizirali degustacijo Vinske kleti Metlika.

V nedeljo sta s sestanki začela celoten Council in Festivalska komisija. Ti so potekali na ljubljanskem Magistratu, prostor nam je brezplačno odstopila Mestna občina Ljubljana.

V ponedeljek smo goste odpeljali na naš 1. izlet po Sloveniji. Avtobus nas je najprej odpeljal v Postojnsko jamo, nad katero so bili gosti navdušeni. Dvema smo v tem času omogočili ogled Predjamskega gradu, saj sta predhodno že obiskala Postojnsko jamo. Kosilo smo imeli v Gostilni Muha v Lokvah na Krasu, kjer smo prisotne seznanili s kraško kuhinjo. Sledil je obisk Kobilarne Lipica z vodenjem in interakcijo s

konji, ki nam ga je omogočilo Ministrstvo za gospodarstvo, šport in turizem (MGŠT). Avtobus nas je nato odpeljal v Goriška brda. Povzpeli smo se na stolp v Gonjačah in obiskali Šmartno. V Dobrovem smo imeli voden ogled Vinske kleti Brda z degustacijo vin, ki je bil prav tako uspešnica in kjer so nam kot enim redkih gostov omogočili vstop v arhivsko klet. Večerjali smo pri kmečkem turizmu Arkade Cigoj v Črničah.

V torek zvečer smo s pomočjo Slovenske turistične organizacije (STO) za naše goste organizirali voden ogled Ljubljane. Torek in sredo sta minila v duhu sestankov na ljubljanskem Magistratu, kamor so nas vozili s Kavalirji. V tem času je odstopil tudi predsednik Festivalske komisije CIOFF® in nadomestila sem ga Janja Ravnikar, ki sem s tem postala tudi članica Councila.

V četrtek je sledil 2. izlet po Sloveniji. Zjutraj smo se, s pomočjo MGŠT, udeležili kvalifikacijskih skokov v Planici, nad čimer so bili gostje navdušeni. Pozdravit nas je prišel tudi dr. Franci Petek. Kosilo smo organizirali v Gostilni pri Martinu v Kranjski Gori. Sledil je ogled Blejskega gradu, ki nam ga je brezplačno omogočil Zavod za kulturo Bled, in spust do Blejskega jezera. V Radovljici smo obiskali Čebelarški muzej, kjer so nam zaradi naše neprofitne narave dela na področju kulturne dediščine prijazno zaračunali le vodenje po muzeju. Večerja z ogledom muzeja lectovih src in delavnico izdelave lectovih src je skupno delovno druženje v Sloveniji zelo uspešno zaključila pri Lectarju v Radovljici. Prevoz in večerjo ta dan nam je omogočila STO.

Večina gostov je v petek, 28. marca odpotovala domov. Po ustnih in pisnih odzivih sodeč so bili nad celotno organizacijo, Ljubljano in Slovenijo navdušeni. Presenečeni so, kako lepa in čista je Ljubljana. Vseč jim je bila prava mera vsega: dela, kulture, turizma, športa, kuhinje. Tako smo dosegli svoje cilje: poleg počastitve spomina na dr. Ravnikarja tudi večjo prepoznavo slovenskih folklornih skupin ter širšo prepoznavnost Slovenije in Ljubljane, kamor se nekateri gostje želijo vrniti. Pozitivni odzivi po koncertu in celotnem bivanju pri nas se nahajajo na FB strani CIOFF International in prisotnih gostov, seznanjeni smo, da se bodo odzivi pojavili tudi v tujih medijih. Odzive objavljamo in jih bomo sproti objavljali na FB strani CIOFF Slovenia.

Zahvaljujemo se sofinancerju Ministrstvu za kulturo, sponzorju Krka d. d., donatorjem, MGŠT, STO, MOL in ostalim zgoraj navedenim.

mag. Janja Ravnikar, predsednica ZLTSS

Etno frizure sveta 2024

Etno festivala frizur, ki je med 20. in 22. 9. lani potekal v okviru Vinkovaških jeseni v Vinkovcih na Hrvaškem, sta se kot predstavnici Slovenije udeležili Bianka Colarič in Nadja Kranjc, članici Folklorne skupine Marolt. Z velikim ponosom sta predstavili dve zgodovinski frizuri – meščansko frizuro iz konca 19. stoletja ter frizuro neporočenih deklet iz Poljanske doline v Beli krajini.

Naša predstavitev:

1. frizura meščank konca 19. stoletja,
2. frizura neporočenih deklet (Poljanke) iz Poljanske doline v Beli krajini.

Etno festival frizur je združil frizerske mojstre in mojstrice iz različnih držav, ki so predstavljali tradicionalne frizure svojih kultur. Sodelovali so udeleženci iz Črne gore, Gruzije, Srbije, Ukrajine, Hrvaške, Italije in Slovenije. Frizure so bile predstavljene na bogat in ustvarjalen način, s poudarkom na zgodovinskem in kulturnem ozadju vsakega sloga.

Na trgu sredi Vinkovcev smo frizure ustvarjali v živo, kar je mimoidočim obiskovalcem omogočilo, da so opazovali način izdelave frizur ter se vključili z vprašanji o tehniki in zgodovinskem pomenu. To je bila za obiskovalce odlična priložnost, da so se поблиže seznanili z bogato frizersko dediščino in procesom nastanka tradicionalnih pričesk. Poleg tega so bile zvečer vse pripravljene frizure predstavljene na velikem odru, kjer so modeli, ki so nosili te zgodovinske pričeske, z eleganco in ponosom demonstrirali delo in rezultate etno festivala. Ta večerni dogodek je dodatno prispeval k prazničnemu vzdušju in omogočil širši javnosti, da je v celoti doživela kulturno bogastvo predstavljenih pričesk.

Udeležba na etno festivalu frizur v Vinkovcih je bila dragocena izkušnja, ki je omogočila ohranjanje in promocijo kulturnih frizerskih tradicij. Predstavitev slovenske kulturne dediščine, zlasti frizure Poljank iz Bele krajine, je vzbudila veliko zanimanja in pozitivnih odzivov med obiskovalci. Festival ni bil le praznovanje frizerstva, temveč tudi pomemben dogodek za ozaveščanje o pomembnosti ohranjanja kulturnih običajev in njihovega prenašanja na prihodnje generacije.

Bianka Colarič

AFS France Marolt na Kubi

Ob koncu leta 2024 se je plesni par AFS France Marolt odpravil na sedemdnevno gostovanje na Kubo v okviru festivala *Camagua folk dance festival* za plesne pare. Festival je v letu 2024 za kubanske plesne pare potekal že petič, medtem ko so mednarodni pari na festivalu nastopili drugič. V okviru festivala se je predstavilo petnajst mednarodnih plesnih parov iz različnih kontinentov sveta. Največ jih je prihajalo iz Južne in Srednje Amerike, nekaj manj iz Evrope, en par pa je prišel iz Afrike.

Camagua folk dance festival poteka pod okriljem plesne šole Camagua folk dance, profesionalnega plesnega in glasbenega ansambla iz mesta Camagüey in predstavlja enega izmed vrhuncev letnega dogajanja v mestu. Za tekmovalne plesne pare, ki prihajajo iz različnih plesnih šol na Kubi, je dogajanje zgoščeno v Camagüey, kjer poteka tekmovalni del festivala, mednarodni plesni pari pa nastopajo na samostojnih dogodkih v Camagüeyu kot tudi v okoliških krajih. Mednarodni pari so bili razdeljeni v tri skupine, ki so bile vsak dan razporejene po različnih prizoriščih festivala. Vsak par se je na nastopih predstavil s 5 – 6 minutnim programom, na odru Gledališča Principal (Teatro Principal) pa je vse tri večere nastope parov ocenjevala publika. Ta je skozi glasovanje izbrala tri plesne pare, ki so ponovno nastopili na uradnem zaključnem dnevu festivala, kjer so organizatorji festivala podelili nagrade tekmovalnim in mednarodnim plesnim parom. Nagrajenci po izboru publike so bili plesni par s Poljske na tretjem, Ekvadorja na drugem in na prvem mestu par iz Peruja. Ob večerih smo v sklopu festivalskega dogajanja imeli priložnost videti tudi nastop ansambla Camagua folk dance, ki se je vsakič predstavil z drugačnim programom. Tako smo lahko videli tradicionalne in mednarodno poznane plese, kot so salsa in rumba, kot tudi plese, ki prihajajo iz Afrike in so na Kubo prišli že v času kolonializma.

Par Akademске folklorne skupine France Marolt se je na gostovanju predstavil večkrat. Najprej na samostojni predstavi mednarodnih plesnih parov v Camagüeyu, nato pa v prostorih IGB – Centro de ingeniería genética y biotecnología Camagüey (Center za genetski inženiring in biotehnologijo), v mestu Minas, in nazadnje v gledališču Principal. Repertoar, ki smo ga predstavili na Kubi, je bil zelo raznolik, saj

smo želeli prikazati Slovenijo v vsej svoji raznolikosti. Par je nastopil s koreografijami *Tri mazurke*, *Gorenjski plesi* ter *Bi ali ne bi*.

Izpostaviti velja, da se je na festivalu pokazala velika razlika v koreografskih pristopih različnih skupin, predvsem z vidika dojemanja folklornega plesa in njegovega predstavljanja. Na odrih je bilo za to videti veliko programov, ki so na različne načine pristopali k poustvarjanju dediščine. Različni programi in izbori koreografij so pripomogli k temu, da so nastopi ostajali zanimivi za najrazličnejše obiskovalce, ki so nastopajoče z navdušenjem spodbujali in nagrajevali z aplavzi. V mestu Minas je lokalna folklorna skupina za gostujoče mednarodne pare pripravila krajši nastop, v katerem je predstavila lokalne plese, značilne za njihovo območje.

Maroltovci smo se domov vrnili polni novih, zanimivih izkušenj in z lepimi spomini predvsem zaradi spoznavanja s plesalci iz drugih skupin, njihovim delom in spoznavanjem z drugačnimi pristopi poustvarjanja, ki se jih skupine po celem svetu poslužujejo na polju folklorne dejavnosti.

Ema Kovač

Kranjski furmani na Poljskem

Kranjski furmani, del Akademske folklorne skupine Ozara, so se med 17. in 20. januarjem 2025 udeležili prestižnega festivala "Beskid Battle for Carols" v poljskem mestu Bystra. Njihova udeležba se je izkazala za izjemno uspešno, saj so si prislužili prvo mesto in grand prix nagrado, s čimer so potrdili svoj status kot eni najboljših izvajalcev koledniških pesmi v Evropi.

Dogodivščina se je začela v petek zgodaj zjutraj, ko se je skupina odpravila na dolgo pot do Bystre. Kljub nekaj postankom so varno prispeli na cilj, kjer so bili toplo sprejeti in nastanjeni v lokalnem hotelu. Naslednji dan je bil poln aktivnosti, saj so se v okviru

festivala odpravili na izlet v Zakopane. Tam so si ogledali mesto in obiskali nekaj muzejev, kar je članom skupine omogočilo vpogled v bogato poljsko kulturo in tradicijo.

Po ogledu in okusnem kosilu, ki je vključevalo tradicionalno juho s kislim zeljem, so se Kranjski furmani pripravili na svoj prvi nastop. V lokalnem kinu so s svojo izvedbo koledniških pesmi očarali občinstvo. Poleg njih so nastopile tudi skupine z Madžarske, Poljske, Ukrajine in Češke, kar je ustvarilo pravo mednarodno vzdušje. Večer se je zaključil z družabnim srečanjem z madžarsko skupino, ki je bila nastanjena v istem hotelu, kar je omogočilo izmenjavo izkušenj in navezovanje novih prijateljstev.

Tretji dan festivala je bil ključnega pomena, saj je potekal glavni del tekmovanja. Kranjski furmani so se skrbno pripravili na svoj nastop, medtem ko so organizatorji poskrbeli za prijetno vzdušje s čajem in prigrizki. Po nastopih vseh sodelujočih skupin je sledilo napeto pričakovanje rezultatov. Vrhunec večera je bil, ko so organizatorji razglasili zmagovalce in Kranjski furmani so bili okronani za najboljše kolednike, osvojili so grand prix nagrado. Ta izjemni dosežek je bil pospremljen z aplavzom in čestitkami ostalih skupin in organizatorjev.

Festival se je zaključil s pesmijo *Svete noči* vseh sodelujočih skupin, ki so zapele prvo kitico v svojem jeziku, kar je simbolično povežalo različne kulture in tradicije. Sledila je skupna večerja, kjer so se udeleženci družili, peli, plesali in tkali nova prijateljstva, kar je dodatno obogatilo celotno izkušnjo.

Zadnji dan so se odpravili na dolgo pot domov, polni vtisov in ponosa zaradi svojega dosežka. Niso pa pričakovali, kakšno presenečenje jih čaka ob prihodu. Kljub 12-urni vožnji in utrujenosti so bili ob prihodu domov deležni veličastnega sprejema. Pričakali so jih člani AFS Ozare, primskovski gasilci, predstavniki krajevnih skupnosti in številni okoliški prebivalci. Ta topel sprejem je v hipu pregnal utrujenost in na obraze članov skupine pričaral široke nasmehi.

Ta zmaga in topel sprejem domače skupnosti sta dokaz, kako pomembno vlogo ima ohranjanje kulturne dediščine v sodobnem

svetu. Kranjski furmani so s svojim nastopom in zmago ne le predstavljali svojo skupino in kraj, temveč tudi slovensko kulturo na mednarodnem odru. Njihov uspeh je navdih za prihodnje generacije in dokaz, da predanost, trdo delo in ljubezen do tradicije lahko dosežejo izjemne rezultate. S ponosom lahko rečemo, da so Kranjski furmani ambasadorji slovenske kulture in da njihov uspeh odmeva daleč preko meja naše domovine.

Žiga Pavlič

Oktet Deseti brat

Od tistega majskega večera 1980, ko se je pod oboki kulturnega doma zaslišala uglašena štiriglasna fantovska pesem in se je po Črnučah/LJ pričelo govoriti, da ima slovenski oktet spet podmladek, se je rodilo veliko domislic in prepelo na stotine pesmi. Tako kot sta takrat vreli mladost in pesem ob načrtovani ali povsem spontani priložnosti, tako ostaja tudi po 45 letih. Morda je kakšna avantura bolj premišljena, a žar in zavezanost poslanstvu, ki ga nosijo pevci slovenskih pesmi, ostaja.

Najprej se je skupina imenovala Črnuški oktet, po petih letih pa je prevzela ime Deseti brat. V nekem trenutku se je namreč zdelo, da okteta nekateri ne marajo. Prejšnjemu režimu ni dišala njegova programska orientiranost, ni in ni mogel priti do ustreznega prostora za pevske vaje, na skoraj nobenem razpisu ni bilo zanj denarja. Pa je vendarle pravo vsebino svojemu imenu dal s številnimi potovanji po Sloveniji, pa k zdomcem in izseljencem.

Legenda o desetem bratu, ki jo je pisateljsko obdelal Josip Jurčič, vsebuje veliko razsežnosti, ki so oktetu z enakim imenom zelo blizu: nikjer ni prav doma in povsod dobrodošel, nikoli bogat in vendarle postrežen, vandra po svetu in prinaša veselje.

Skozi skoraj polstoletno obdobje se je zasedba tudi spreminjala. Trenutno sta v oktetu še dva ustanovna člana. Metod Pečar (bariton),

ki oktet na nastopih glasbeno usmerja, ter Milan Jurejevčič (bas), predsednik okteta. Po stažu si sledijo Franjo Dolinar (1. tenor), Marjan Ortar (bas), Rado Čuk (bariton), Milan Žnidaršič (2. tenor) Jernej Klinc (2. tenor) in Klemen Simončič (1. tenor).

Na začetkih prepevanja, ko se je zasedba še postavljala in so nekateri odhajali k vojakom, drugi so se vračali, je bilo tudi vodenje manj stalno. Nato je za nekaj let umetniško taktirko prevzela Tamar Žagar, za daljše obdobje pa je potem strokovno vodenje prevzel operni pevec in nekdanji član Slovenskega okteta Jože Kores, ki je oktet popeljal do zlatega odličja v močni mednarodni konkurenci v Lindenholzhausnu v Nemčiji. V tistem obdobju je imel oktet na Brdu pri Kranju čast zapeti Lucianu Pavarottiju, takrat je posnel največ CD-jev. Ime je tudi do 60 nastopov letno in redno dve vaji na teden. S slavnostnim koncertom v Cankarjevem domu ob 30-letnici oktetovega delovanja se je umetniški vodja poslovil in na njegovo mesto je stopil dirigent in pianist prof. Milivoj Šurbek. Oktet je vodil deset bogatih let in ga pripravil za številne turnee. Sedaj je umetniško delo zaupano dirigentu in violinistu prof. Francu Rizmalu.

Morda ni napak naštetih vseh posnetih kaset in plošč: Slovensko dekle, Hola hola fantje vstajajete, Pelin roža, Božične, Naših dvajset, Še bomo peli, Eno si zapojmo, 25 let, Puabi pojo, Na rajžo in Tebi pojem.

Spomini se velikokrat vračajo predvsem k bogatim doživetjem, srečanjem, zanimivim posebnostim v posameznik krajih in deželah. Ni jih malo. Tudi fotografij je na tisoče. Najstarejši spomini so iz domačih krajev, od podoknic in praznovanj rojstev, ko so se pri članih okteta rojevali otroci, do prvih turnej po nekdanji Jugoslaviji. Začela so se vabila rojakov po Evropi, udeležbe na festivalih, gostovanja na povabilo te ali one ambasade. Pa prireditve ob jubilejih in v krajih, kjer so delovali pomembni Slovenci in razne druge pobude: v Italiji, Avstriji, Nemčiji, Franciji, Belgiji, Rusiji, Albaniji, na Nizozemskem, Madžarskem in Češkem. Oktet je bil tudi na daljših turnejah, in sicer enkrat v Avstraliji, dvakrat v Severni Ameriki in štirikrat v Južni Ameriki.

Oktet Deseti brat je zelo cenjen med slovenskimi izseljenci. Na eni od južnoameriških turnej se je oktetu pridružil najplodovitejši slovenski pisatelj Ivan Sivec, ki je nato v knjigi *Ranjeno drevo* opisal

skupno potovanje po čudovitih delih Patagonije in globoko v Ande, do indijanskega plemena Mapuči, med katerimi je deloval Slovenec Juan Benigar. Oktet se je trikrat udeležil največjega južnoameriškega pevskega festivala *Canta pueblo* v Mendozi.

V oktetov repertoar so vključene tako domače kot tuje skladbe, renesančne in modernejšie umetne pesmi, sakralne slovenske in starocerkvenoslovanske skladbe. Seveda pevcem tudi pesmi drugih dežel niso nepoznane, najljubše pa so jim slovenske ljudske pesmi iz izjemno bogate zakladnice našega dvomilijonskega naroda, kjer pride značilni zvok okteta najbolj do izraza. Tega tvori homogeno glasbeno telo z velikim izraznim razponom in vrhunsko interpretacijo, ki z izrazom priteguje k poslušanju in s preprostostjo spodbuja k posnemanju. Za televizijo je posnel nekaj svojih koncertov, sodeloval pa je tudi v raznih TV oddajah. Ravno tako se oktetova pesem mnogokrat sliši tudi po radijskih valovih. Precej posnetkov nastopov je tudi na Youtubu in v arhivu RTV Slovenija.

Leto 2025 smo pričeli dobrodelno na Primorskem, se na obrobju Ljubljane skozi desetletja »zvestim« sopotnikom oddolžili s kulturnim popoldnevom ob besedah Toneta Kuntnerja in »orgličarja« Peterleta, si v Dobropolju delili koncert z žensko skupino itn. Pred veliko nočjo potujemo v Sarajevo, po njej pa v Pulo. Na jesen načrtujemo že petič v Argentino. Vmesni čas bomo zapolnili s čimveč nastopi širim Sloveniji in na ta način obeležiti 45-letnico svojega delovanja.

Z vidika prehojene poti je v tolikih letih vzniknilo veliko prijateljstev, niti in nitk, ki so se stkale med poslušalci in izvajalci na neštetih odrih doma in po svetu; pa tudi v kakšni kleti, pa tudi ob kakšni bolniški postelji in celo ob grobu. Pesem povsod najde pot, utrne solzo, a tudi tolaži, krepi in povezuje. Pesem v resnici razodeva najgloblja človeška čustva in izpričuje, kar je zapisal Ivan Cankar v Kurentu: »...veseli ljudje bodo živeli tod, pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje.« In slovenska beseda je beseda praznika. To poslanstvo Oktet Deseti brat živi in prinaša in veseli smo vselej, ko se to čutenje prenese na poslušalce. »Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca!«

Rado Čuk

Vem za deželo lepo in belo ... Folklorno popotovanje dr. Bruna Ravnikarja, 22. 3. 2025. Zgoraj: otvoritev koncerta z drumljanjem. **Spodaj:** fotografiranje članov Councila in Festivalske komisije CIOFF® z dr. Musarjem, posameznimi pari nastopajočih skupin in moderatorjema. (foto: Janez Eržen)